

Doplňující poznámky k meditační technice LETENKA DO NEBE O důležitosti mysli Duch. význam postavení Pluta a galaktického centra Důležitost konce tohoto dvoutisíciletí

(Dům techniky Ostrava-Mar.Hory 3.11.2007)

V minulém semináři jsem vysvětloval meditační techniku, kterou jsem nazval LETENKA DO NEBE. Zkoušeli jste ji? Můj kamarád si ji hned stáhl z internetu a říkal, že hned první den měl výsledky. Zjistil, že pocit Jáství znal již ve svých 15-ti letech, že mu to jen připomnělo, co již zná, ale že si s hrůzou uvědomil, že když svůj život zaměřil na duchovní hledání a když si uvědomil tuto meditační techniku, zjistil, že dělal své duchovní postupy přesně v rozporu s tím, co doporučuje LETENKA DO NEBE. Došlo mu, proč nemohl nikdy zažívat Jáství. Dnes bych řekl pár doplňujících poznámek k této technice. Když shrnu, co je podstatou této meditační techniky, tak pokud chce člověk meditovat, od samého počátku si musí uvědomit a dostat se do takové polohy, že nehledá něco, co nezná. Člověk musí mít naprostou vnitřní jistotu, že nepracuje s něčím abstraktním, s něčím, co teprve objeví, ale pracuje s něčím, co zná a zažívá celý život. Jediný fígl je, že to nezažívá v plné intenzitě, vědomě. Pocit TO JSEM JÁ zažíváte jako samozřejmou věc a protože je to pro vás běžná skutečnost, vaši mysl vůbec nenapadne se vědomě zaměřovat na tento pocit TO JSEM JÁ. Ten pocit je pro vás tak známý, že si vaše mysl řekne, proč by se měla vůbec zaměřovat na něco tak banálního a to je celý problém. Teprve až vaše mysl pochopí, že pocit TO JSEM JÁ je nejvyšší skutečnost, a začne se na tento pocit zcela **vědomě** zaměřovat, najednou se tento pocit začne zintenzivňovat a teprve když se tento pocit dostatečně zintenzivní, začne vám odhalovat, jak je úžasný. On zdánlivě tím, že ho zažíváte každý den a že ho nezažíváte plně, vám připadá fádňí, samozřejmý, že vás nenapadne se jím nějak zaobírat. Ale když se dostatečně zintenzivní a vaše mysl se jím začne vědomě zaobírat, tento pocit, pokud je zažíván v dostatečné intenzitě, se změní na normálně živou Bytost, která sídlí ve vašem nitru a která má dokonce i postavu. V dostatečné intenzitě prožitku TO JSEM JÁ zjistíte, že ve vašem nitru sídlí božská Bytost a že touto Bytostí jste vy sami.

O důležitosti mysli:

Když jsem po minulé přednášce meditoval a opakoval si znovu v sobě tuto techniku, uvědomil jsem si, že prožitky Jáství při této meditaci jsou pokaždé v jiné intenzitě. Dokonce jsem naprosto uměle a naprosto vědomě navozoval stav, že medituji a Jáství tam vůbec není. Potom jsem to změnil, nastartoval jsem si Jáství, potom jsem opět změnil polohu meditace a Jáství tam nebylo. Když jsem to srovnával, jak je to možné, když zdánlivě dělám stále stejnou techniku, ale jak to že v určité poloze pocit Jáství je naprosto zřetelně vnímatelný a zase jindy, jakoby zdánlivě dělám jedno a to samé a po pocitu Jáství není ani památka. V čem je fígl? Dospěl jsem k velkému zjištění a když čtete tu techniku, je to tam napsáno, že se zaměříte na pocit TO JSEM JÁ, který hodíte do nitra a sledujete ho myslí. Někdo ho sleduje. Když si uvědomujete pocit TO JSEM JÁ, budete nadšení, protože začnete cítit, že pocit TO JSEM JÁ je nejvyšší pravda, ale musíte uznat, že i když pocit TO JSEM JÁ je pravda, stejně tam je někdo, kdo ho pozoruje. Když začnete analyzovat, kdo je ten pozorovatel, zjistíte, že jím je vaše mysl. Chci zdůraznit v kontextu, kdy jsem porovnával v meditaci, kdy je tam pocit TO JSEM JÁ a kdy tam není, že opravdu **intenzita prožitku Jáství ve vaší meditaci je dána**

myslí. Trvalo mi také velmi dlouho, než jsem si za x let uvědomil, kde je chyba. Člověk může roky meditovat a přesto nic nepřichází. Víte, proč? Když jste v normálním občanském vědomí a řešíte běžné záležitosti svého života, pocit Jáství je mnohem silnější než v meditaci. Když vedete svůj normální civilní život, garantuji vám, že pocit TO JSEM JÁ je mnohem silnější než ve chvíli kdy začnete jakoby meditovat a dělat jakoby nějakou duchovní činnost. To je paradox. Proč to tak je? Protože v normálním životě používáte mysl! Kdežto v meditaci je mysl jakoby mimo hru a proto nemůžete zažívat Jáství. **Prožitek Jáství není primárně dán vaší snahou ho zachytit ve svém vědomím skrze svoji pozornost, ale je to dáno vaší myslí.** To je velmi důležitá věc. V normálním občanském životě každý přirozeně ví, že byste vůbec nemohli fungovat, kdybyste nemysleli a používáte mysl, i když to nechcete. Nikdo vám nemusí říkat, abyste mysleli. Když potkáte nějakou pěknou holku, říká vám někdo, abyste na ni mysleli? To přece probíhá úplně automaticky. Když funguje mysl, máte pocit TO JSEM JÁ. Kdo vytváří tuto aktivitu - myslet? No přece já. A přece ten, kdo myslí, je přímo On. Člověk, který neřešil podstatu sebe sama, byl odmalička naučen a měl to zakódováno ve svých genech, protože mu to vsugerovávalo jeho okolí, a dokonce i Bůh na vás „ušil tuto boudu“, že jste mysleli na základě vnějších podnětů. Přemýšleli jste nad vnějšími podněty a sem tam jste mysleli na to, co se ve vás odehrává, přemýšleli jste nad nějakými svými emocemi, nápady a tak je řešíte, ale pořád to řešíte z pozice, že vaše mysl očekává, že do ní něco vstoupí a že teprve potom to v mysli přežvýkáte. Nikdy vás nenapadlo, že ten, kdo myslí, je přímo Bůh. Teď, když akceptujete, že ten, kdo ve vás myslí, je přímo pocit TO JSEM JÁ, je jen jediný zádrhel:

Jak pracovat s myslí:

Musíte vzít svoji mysl a uvědomit si, že ji máte stále naučenou se dívat jakoby od sebe směrem pryč. Vaše mysl je neustále v postoji, že do ní vstoupí něco zvenčí a ona to začne promýšlet. Musíte mysl otočit jakoby o 180° a nasměrovat ji na sebe – na pocit TO JSEM JÁ. To je základní moment, abyste začali vnímat svůj pocit TO JSEM JÁ a jestliže svoji mysl otočíte o 180° a zaměříte ji vědomě na prožitek TO JSEM JÁ, okamžitě začne do vás vstupovat poznání, kdo je Bůh.

Já jsem si na základě opakovaných pokusů dostat se do kontaktu se svým Jástvím, uvědomil zásadní věc: Když si v klidu sednu a zavřu oči, mám naprosto jasné myšlenkové pochopení, ujasnění, že to, co hledám, je naprosto reálné a že to reálné je samotný prožitek TO JSEM JÁ. Ve chvíli, kdy zavřete oči, je tma, prázdnota a vy se začnete v té chvíli zaobírat pocitem TO JSEM JÁ. Tím ale vůbec neřešíte tmu. Snažit se svojí pozorností zaměřit se na prožitek TO JSEM JÁ nestačí. Kdybyste se pořádně v meditaci analyzovali, když zaměříte pozornost na prožitek TO JSEM JÁ, mysl je jako kdyby mimo hru, přestává být akční protože pracujete pouze pomocí vědomí, to je jedna věc, ale druhá věc je, že mysl je pořád v postoji, že je obrácena pořád od vás směrem ven. To si ani nemusíte uvědomovat. Myslíte si instinktivně, že vyvíjíte nějakou aktivitu, když se svojí pozorností chcete zaměřit na prožitek TO JSEM JÁ, že děláte nějakou duchovní aktivitu. Ale tak to není. Mysl je mimo hru, je pasivní a nevíc – je stále natočena směrem ven, aniž si to uvědomujete a díváte se na její záda. Proto nemůže do vás vstoupit prožitek vlastního Jáství. Daleko zásadnější okamžik je, že se ani nebudete snažit řešit to, že se svojí pozorností budete snažit se zaměřit na prožitek TO JSEM JÁ, ale musíte řešit to, že nesmíte dopustit, že vaše mysl bude mimo hru – pasivní. To je první chyba. Zavřete si oči (většina lidí má problém, když zavře oči, protože zrakové vjemy jsou největší zásobárnou podnětů pro funkční mysl, lidská přirozenost je taková, že když si zavřete oči, největší zdroj tvůrčích podnětů pro mysl zaniká, tím pádem lidská mysl začne ochabovat) a vzpomeňte si na nějaké duchovní knihy, které vás hodně oslovily, probírejte si ty jednotlivé myšlenky, představte si tu jednotlivou stránku z oblíbené knihy, nuťte mysl, ať pracuje i se zavřenýma očima. Musíte si sami na sobě vyzkoušet, že to jde, že

oči jsou zavřeny a vaše mysl je stejně tak funkční jako s otevřenýma očima, akorát když máte otevřené oči, je vaše mysl spíše v poloze, že vizualizuje, že je pro ni zásadnější vnímat obrazy. Kdežto když máte oči zavřené, je utlumena obrazotvornost (což nevadí) a o to více je vaše mysl schopna se zabírat abstraktními podněty. Nebude řešit nějaké zrakové vjemy, ale bude se spíše zabírat nějakými myšlenkovými záležitostmi. To je velmi důležité. Je sice důležité zpracovávat a vnímat obrazy, ale také je důležitá schopnost mysli přemýšlet nad samotnými myšlenkami, nad informacemi, které jsou v myšlence obsaženy. Se zavřenýma očima může být obrazotvornost mysli potlačena, ale ona se začne úspěšnou meditací aktivovat, ale to už budete vidět obrazy z nitra, ne zvenčí. Zpočátku budete řešit nějaké abstraktní záležitosti, představujte si nějaké knížky, texty, které jste četli a normálně nad nimi přemýšlejte nebo si připomínejte, že když jste četli nějakou myšlenku, se vám to velmi líbilo apod. Musíte si na sobě vyzkoušet, že vaše mysl musí fungovat naprosto bděle a ostře i se zavřenýma očima. Na začátku meditace se vždy zkontrolujte, že je vaše mysl akční.

Poznámka posluchače: Jako že nejsme líní myslet, tak toto je procvičování toho, že?

J.P.: Ne že jste líní myslet, to není o tom. To je o tom, že když zavřeš oči...

Poznámka posluchače: Já ti rozumím, ale mně se spojily dvě věci, že jsme líní myslet a to je ono, když zavřeš oči, a vědomě budeš promýšlet, hledat souvislosti, to je to opravdické myšlení, které v normálním běžném životě neděláme, takže jsme líní, protože si tohoto nevšímáme atd.

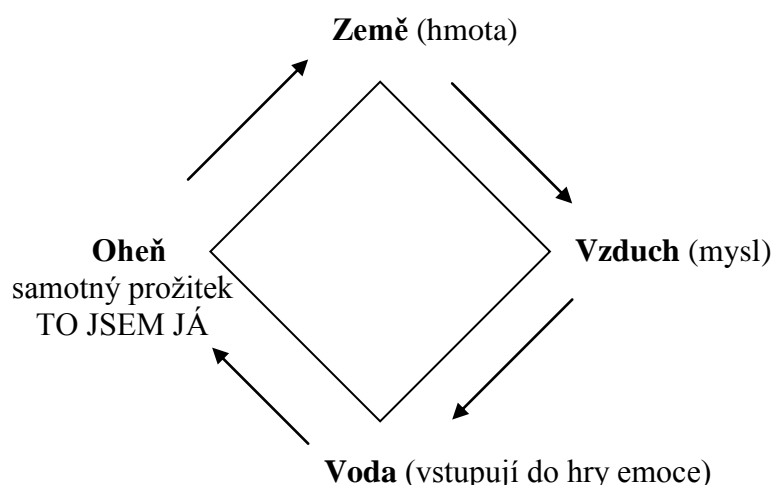
J.P.: Přesně tak. Mysl má různé úrovně. Lidé si to neuvědomují. Jedna úroveň mysli je obrazotvornost, to znamená, že jsou lidé, kteří mají obrazotvornost tak vyvinutou, že nepotřebují pro vytváření obrazů zrakové podněty, ale mají tak intenzivní obrazotvornost, že se o nich začne mluvit, že jsou jasnovidní. Jasnovidnost je dostatečná obrazotvornost i se zavřenýma očima. Takoví lidé pak mohou říct, že vidí do jemnohmotných světů a do jiných světů, které jsou až za hmotnou realitou. To je jedna složka mysli, je důležitá, ale zásadnější je, že můžete ve své mysli přemýšlet o určitých abstraktních principech, které nejste schopni vidět, ale přesto o nich můžete přemýšlet. To je vyšší úroveň mysli. V nejvyšším duchovní království třeba nic nevidíte, ale přesto tam jsou principy. Teprve čím více se tyto principy začínají konkretizovat, přichází do hry i obraz. Když zde říkám různé astrotheologické myšlenky, to není něco, co můžete spatřit v obrazotvornosti, ale tím do vás vtéká nějaké principiální poznání, které nevidíte. To je jemnější úroveň mysli. Mentální lenost u lidí je, že pokud nemají konkrétní zrakové vjemy, obrazy, nechce se jim vůbec myslet a připadá jim, že to nestojí za to investovat mysl do něčeho neviditelného. To je lidská přirozenost. Lidé stále zůstávají jen na hrubé úrovni mysli. Mysl ale musí být natolik jemná, že bude schopna přemýšlet i o neviditelných věcech – principech.

Poznámka posluchače: Ted' se mi ulevilo, protože jsem byl často terčem takové výtky, že všechno moc často promýšlím. Tak je správné všechno moc promýšlet.

J.P.: Když zjistíte a vyzkoušíte si to a ověříte, že je vaše mysl funkční i se zavřenýma očima a neochabuje, tak teprve nyní (a to je ten velký rozdíl, který chci zdůraznit) ne že začnete svoji pozornost (protože pozornost je nástroj vědomí, když na něco zaměříte svoji pozornost, vstoupí to do vašeho vědomí a stává se to jsoucí – reálně existující, protože vše, co si činí nárok na existenci, musí vstoupit do vašeho vědomí) a já jsem si vždycky myslel, když budu zažívat Boha (pocit TO JSEM JÁ), že Mu musím v prvé řadě věnovat pozornost. Dělal jsem to a ten prožitek se sice snažil ve mně objevit, ale nebyl tak intenzivní, jako když jsem se od samého počátku snažil na tento prožitek TO JSEM JÁ zaměřit svoji mysl. Když si ověříte, že máte funkční mysl, ve své mysli pomyslete, že pro vás existuje naprosto reálný pocit TO JSEM JÁ. Ne že mu věnujete pozornost, ale ve své mysli pomyslete, že ve vás je pocit TO JSEM JÁ. A ted' si ve své mysli položte otázku: I když mám zavřené oči, zažívám v této tmě prožitek TO JSEM JÁ? Pořád to musí být mentální práce. Ano, vidím tmu. Ale cítím, že když vidím tmu ve své mysli, evokuje to ve mně stav, že necítím pocit TO JSEM JÁ. Víím, že jsem

zde reálně přítomen, tak jak je to možné, že když mám zavřené oči, když mám ve své mysli tmu, že mi to potlačuje prožitek TO JSEM JÁ? Co vám přijde jako odpověď? Váš Duch vám řekne: Víš, to je tím stereotypem. Jsi zvyklý na proces, že vždycky, když jdeš večer spát, jako první, co uděláš, je, že zavřeš oči, protože když večer zavřeš oči, vytvoří se ti ve tvé mysli tma a je jen otázka času, kdy upadneš do bezvědomí, což je – nemít prožitek TO JSEM JÁ. Nemusíte si dostatečně uvědomovat, že už jen samotný akt zavřít oči (kdy ve své mysli vytvoříte tmu), naprosto automaticky očekáváte, že za pár okamžiků přijdete o prožitek TO JSEM JÁ, který naopak hledáte. Mít tmu v mysli – znamená se nevědomky připravovat na odchod do bezvědomí, čili usnout. To jste si nacvičovali odmalička, že spánku předchází určitá krátká perioda, kdy máte ve své mysli tmu. Od dětství jste dělali přesně opačný proces, než chcete dělat nyní. Ale musíte vaši mysl zbavit možnosti přijít o prožitek TO JSEM JÁ, ale řeknete si, že naopak chcete řešit prožitek TO JSEM JÁ. Když si ve své mysli řeknete: Zažívám prožitek TO JSEM JÁ?, tak se zkontrolujte, a přece toto je, cítíte svoje Já, bez ohledu na to, že vidím tmu, cítíte prožitek TO JSEM JÁ. Když si toto uvědomíte, tak mentální temnota v mé mysli vůbec nemá vliv na prožitek TO JSEM JÁ. Prožitek TO JSEM JÁ vůbec není závislý na tom, jestli ve vaší mysli něco je nebo není. Jestli je ve vaší mysli nějaký obraz, který vidíte očima (domy, obloha apod.), vidíte nějaké vjemy, máte také prožitek TO JSEM JÁ. Ale když zavřete oči a je tma, prožitek TO JSEM JÁ stále je. To si zafixujte ve své mysli. Teprve, když si ve své mysli uvědomíte tuto zásadní skutečnost, že prožitek TO JSEM JÁ není podmíněn tím, jestli vaše oči něco vidí nebo ne, protože to vůbec nemá na to vliv, a uvědomíte si, že se zavřenými očima si uvědomujete prožitek TO JSEM JÁ, tak si položte otázku: Kde sídlí tento prožitek TO JSEM JÁ? Kde je to místo? Zde se dostáváte k další důležité věci, ale než vám ji řeknu, vrátím se znovu k tomu, co jsem říkal na začátku:

Proč je pro naprosto reálné prožívání Boha v sobě důležitější mysl než vědomí? S tím jsme začínali před čtyřmi lety. Když jsme řešili čtyři živly, opakovali jsme si pořád jako mantru, že je velmi důležité si uvědomit, jak čtyři živly (a víme, že každý živel představuje určitou psychickou či duchovní realitu, protože na slovu nezáleží, důležité je, co se za slovem ukrývá) působí. Víme, že to je takto:

Oheň je přímo prožitek TO JSEM JÁ. Život je uzpůsoben tak, že prožitek TO JSEM JÁ ze sebe vyzařuje určité energie, které nazýváme hmotou. Teprve když prožitek TO JSEM JÁ neboli Bůh ze sebe vyzáří určité energie (hmotu), teprve tyto energie vstupují do naší mysli, kde vznikají obrazy a myšlenky a teprve, když v mysli vznikne nějaký obraz, vstupují do hry emoce, které zpětným způsobem ovlivňují prožitek TO JSEM JÁ.

Na živel země se můžeme dívat, že je to hmota, ale co je to hmota? Bavíme se o těle, které je hmotné podstaty. Živel země představuje vaše tělo (hmotu). Není to jen o tom, že na sobě máte něco z masa a kostí, ale pokud se na to psychologicky zaměříte, vaše tělo vám vytváří fyzické vědomí, pomocí kterého si uvědomujete stejnou kvalitu (hmotnou), ze které je stvořeno vaše tělo. Kdybyste neměli tělo, nemůžete si uvědomovat podstatu, která je stejného druhu jako je vaše tělo. Vaše fyzické tělo vám dává vaše fyzické vědomí, ale současně mít fyzické tělo znamená mít vědomí oddělenosti (samostatnosti). To je to, proč zde zdůrazňuji, proč při prožívání a již nebudeme hledat pravdu, protože víme, co pravda je – prožitek TO JSEM JÁ, ale jestliže se snažíte prožitek TO JSEM JÁ zachytit vaším vědomím, a fyzické vědomí je prožitek samostatnosti, ve vašem vědomí jsou jiné obsahy než v mém vědomí a proč? Protože dvě těla se nikdy nedívají ze stejného úhlu pohledu. Přirozenost je taková, že i když budu sedět vedle tebe, budu se pořád na určité věci dívat z jiného úhlu, protože dvě těla se nemůžou prostoupit. Jedině skrze tělo máte samostatné obsahy. Každý je má jiné. Proto je tak cenná hmota. Kdyby Bůh (život) neměl hmotu, nikdy nemůže vzniknout samostatnost, byli bychom nesamostatné bytosti a to by bylo hrozné. Ale je v tom nebezpečí: Pokud začnete prožitek TO JSEM JÁ zažívat skrze vaše tělesné vědomí, k čemu dojde? K prožívání samostatnosti a buď zde bude existovat člověk a tím pádem nebude Bůh anebo bude existovat Bůh a nebude člověk. Podstatou hmoty je z psychologického hlediska důležitý prožitek samostatnosti, oddělenosti. To se promítá i do procesu hledání vlastního Já, pokud se snažíte prožitek TO JSEM JÁ zachytit svým tělesným vědomím, což lze, protože když ho zachytíte svým vědomím, začne naprosto reálně existovat v přítomnosti vašeho tělesného vědomí a vždycky tam bude prožitek oddělenosti, protože to je podstatou fyzického vědomí. Buď bude člověk, který nemá vůbec šanci si uvědomit Boha anebo když si Boha uvědomíte, přestane existovat člověk, protože tam je samostatnost.

Když se prožitek Já Jsem pomocí meditace stáhl do jednoho bodu a dostal se do euforického prožitku vlastní blaženosti (tvůrčí bod – Kristus neboli tvůrčí Já), teprve prožitek blaženosti ho přiměl ke sdílení tohoto štěstí s někým. To znamená, že byl sám. Když Bůh – Láska – štěstí nemá možnost se sdílet, je nešťastný. Zde vidíte, že abyste naplnili Boží přirozenost, musí být vždy proces sdílení.

Je zde někdo (Oheň), kdo se zažívá, že je jediný v celém vesmíru a přitom on touží po vztazích (po sdílení), tak co musí udělat jako první krok? To jedno jediné (oheň) se musí začít rozdělovat, čili začíná proces osamostatňování (země). Když v zemi vzniknou jednotlivé samostatné dílčí jednotky, teprve tehdy mezi nimi může vzniknout vztah (vzduch - mysl). Teprve vaše mysl je schopna zažívat vztahy a právě proto váš Bůh – prožitek TO JSEM JÁ musí být zachycen vaší myslí, protože teprve na úrovni vaší mysli můžou být klidně dva a může být mezi nimi vztah. Pokud zachytíte prožitek TO JSEM JÁ (Boha) svojí myslí, teprve na úrovni mysli může být vztah mezi člověkem a Bohem. To se Bohu líbí, protože tím On naplňuje svoji přirozenost. Veškerá tvorba vznikla proto, že jedna jediná živoucí Bytost měla potřebu sdílet sebe sama a proto si musel vytvořit „partáka“, se kterým může zažívat sdílení. Prožitek sdílení se zažívá v mysli. Rozumíte mi, proč je důležitější prožitek Jáství zachytit ne vědomím, ale myslí? Protože teprve na úrovni mysli může docházet k interakci mezi objektem a pozorovatelem.

Ta největší duchovní pitomost, kterou hlásali lidé, kteří ani netušili, o čem mluví, protože říkali, že hledají nějakou duchovní realizaci a na konci této duchovní realizace je objevení Boha, že s tím Bohem splynou. To je přesné popření toho, o co vlastně Bohu šlo. Bůh byl za začátku sám, a právě proto se z toho chtěl vymanit, protože neměl možnost sdílet svoje štěstí, svoji Lásku. Láska – štěstí, které není sdíleno, zanikne. To je, jako když oheň nemá přístup ke kyslíku (vzduch). Proto jsem říkal, že protilehlé skutečnosti ve zvěrokruhu se vzájemně podmiňují, jedna bez druhé nemohou vůbec existovat. Duch potřebuje duši (mysl) a mysl

potřebuje Ducha. Teoreticky jsem se vám snažil vysvětlit, proč musíme v procesu prožívání Boha (vlastního prožitku TO JSEM JÁ) pracovat v první řadě pomocí své mysli. Teprve pomocí své mysli můžete zažívat vztah, že je někdo – Bůh a někdo další, a mezi nimi probíhá interakce. Tam je to naplnění, tam je duchovní realizace, tam je ta blaženost, jak Boha, tak vaše.

Největším důkazem toho, že prožitek TO JSEM JÁ je ve vás dostatečně intenzivní, je to, že si budete vyprávět s Bohem. Až sami v sobě zažijete stav, že mluvíte s Bohem, máte důkaz, že prožitek TO JSEM JÁ jste vybičovali do dostatečné intenzity. To je neklamný důkaz. Dokud Boha nevidíte, dokud s Bohem nemluvíte, je to důkaz, že můžete zažívat prožitek TO JSEM JÁ, že víte neotřesitelně, že to je samotný Bůh, ale vězte, že nezažíváte tento prožitek ještě dostatečně intenzivně a můžete ho ještě zesilovat. Důkaz, že prožitek TO JSEM JÁ je dostatečně intenzivně zažíván, je ten, že začnete ve své mysli (i bez očí se začne aktivovat obrazotvornost) se vám někdo snaží zjevit, v postavě a že dokonce, když mu něco říkáte, i když ho zatím třeba nevidíte, přichází z jeho strany odpověď (pokud mu položíte nějakou otázku).

Proces, kdy člověk odpadl od Boha (je popsán v příběhu o vyhnání Adama a Evy z ráje), je proces, který dělal Bůh. Když se chce člověk navrátit ke svému Božství, musíte překonat Božskou techniku, kterou On použil na to, aby vás vypudil od sebe pryč. Musíte být silnější než samotný Bůh. Z toho je jasné, že opravdová duchovní cesta, která řeší nalezení Boha, není pro sračky. To jsou ty paradoxy duchovního života: Z jedné stránky je to samotný Bůh, který vás inspiruje, abyste ho našli, to je jeho snaha, on ve vás vyvolává tu možnost, alternativu, že je možnost se k němu navrátit, setkat se s ním, a současně je to tatáž Bytost, která vás od sebe odehnala pryč. Ale proč nás vyhnal od sebe pryč? Jedině proto, aby získal svého parťáka. Dokud není ten parťák dostatečně vyvinutý, tak On vůbec ve vás nevyvolá myšlenku, že se můžete k Němu vrátit, protože On zatím pracuje na tom, aby si toho parťáka vypěstoval, a ten parťák, kterého si cvičí, je vaše mentalita, emocionalita a fyziko. Ale v okamžiku, kdy si vaše Já uvědomuje, že je jeho parťák již dostatečně propracován, začne vás okamžitě inspirovat k nalezení Boha.

Dostávám se k bodu, který je v LETENCE DO NEBE, kdy jsem vám říkal, že **při prožívání a hledání vlastního Já je důležité, že musí vždycky být dva. Při zažívání Boha si nesmíte myslet, že zůstane jen jeden. To je nežádoucí. Při zažívání Boha je naprosto nutné, aby byli zažívání dva, přičemž si musíte uvědomovat, že jste jeden i ten druhý.** Ale současně musíte zažívat prožitek, že jsou dva parťáci. Jestliže se duchovně zrealizujete, budete zažívat situaci: Je jedna bytost, kterou nazýváme člověkem a je druhá bytost, kterou zažíváme jako Boha. Člověk byl Bůh – prožitek TO JSEM JÁ, který si o sobě myslel (pracoval skrze mentalitu) a vytvářel myšlenku – já jsem pouze tělo. To On vytvářel tu myšlenku. To nevytvářela vaše hloupost, že jste nevěděli, co to je Bůh, ale přímo Bůh (prožitek TO JSEM JÁ) si naprosto záměrně myslel ve své mysli: Já jsem pouze jedno tělo. To dělal On. Když se probudíš a budeš v kontaktu s Bohem, zeptám se tě: Milane, předtím, než jsi poznal Boha, co jsi dělal? No, já jsem si myslel, že jsem jenom Milan, to tělo, a já se tě zeptám: Kdo si to myslel? No Já. A já se tě ptám: Je toto Já ten Bůh, kterého jsi našel? A ty řekneš: Ano, to je On. Toto Já, které záměrně udržovalo myšlenku: Já jsem pouze jedno tělo, jenom díky tomu tím, jak se tělo dostávalo do různých situací, že ho někdo našel nebo že ho něco bolelo, anebo že si udělal dobře, tak tím vytvářel vaše různé myšlenky, pocity, tím rozvíjel vaši emotivitu, mentalitu atd., chápete to? Ale kdo oživoval tu myšlenku? Nejenom že nutil vaši mysl, ať si to myslíte, že jste pouze jedním fyzickým tělem a na základě této kořenové myšlenky rozvíjel vaši psychiku, ale On to přímo také byl (ten prožitek Já), kdo dával této myšlence život, kdo ji oživoval. To všechno byl Bůh, který záměrně vytvořil tuto fiktivní myšlenku a naprosto silně ji živil, a díky tomu vás mohl rozvíjet (sebe v lidské formě, jinými slovy lidské já). Nemyslete si, že až poznáte své pravé Já, že toto Já, které se

ztotožňovalo s určitým jedincem, zanikne. Vždyť On si to pěstoval, On to potřebuje. Nastane něco úplně jiného: Až procitnete a uvědomíte si, že nejste nikým jiným než samotným prožitkem TO JSEM JÁ, který je s ničím neztotožněný – Bůh, ale tentýž prožitek ztotožněný s jedním tělem je člověk. Zjistíte, že oni se vzájemně potřebují, že jenom díky tomu může mezi nimi probíhat interakce. To znamená, že se musíte dostat do takového stavu, že prožitek JSEM POUZE TO JSEM JÁ s ničím neztotožněný bude pro vás tak samozřejmý prožitek, jako to, že já jsem pouze Milan. Oba dva musí mít pro vás stejnou hodnotu a úplně stejnou intenzitu prožívání, protože být Milanem Černochem, být Jardou Popelkou je skvělé, protože tím pádem jsem strašně hloupý a právě tím, že jsem hloupý, mne pořád napadají různé otázky, potřebuji, aby mi někdo něco vysvětlil, tím pádem zaměstnávám Boha a On mi může radit. Ale ten, kdo vám radí, zase budete Vy!

Poznámka posluchače: Ješita starý!

J.P.: Ten, kdo vám bude radit, jste zase Vy, ale to budete Vy – TO JSEM JÁ – neztotožněný s něčím jiným, ale sám se sebou. Bylo by pro vás hrozné, kdybyste si uvědomili, že jste vševědoucí a nikdo se vás na nic neptal, ne? Tak si právě potřeboval stvořit hlupáky, aby se Ho někdo mohl na něco ptát.

Poznámka posluchače: Teď do tebe uhoď hrom Jardo.

J.P.: Proč? Tak to je. Když začnete rozebírat proces komunikace s Bohem, v prvním okamžiku přeskočíte do polohy já jsem Jarda Popelka, nebo já jsem Milan Černoch, ne, že jste přímo tělem, ale že jste ve své mysli nějaká mentální záležitost, která má za sebou nějaký předcházející vývoj, předcházející poznání, a že ještě ve své mysli nemám něco vyřešené, něčemu nerozumím. Položím si otázku, že chci něco poznat. Tuto otázku položím sám sobě, který už nejsem ztotožněný s Jardou Popelkou či Milanem, ale jsem naprosto reálně existující. Zjistím, že TO JSEM JÁ s ničím neztotožněný, odpovídám sobě, který jsem ztotožněný s Jardou Popelkou.. Když jsem ztotožněný s Jardou, jsem hloupý, ale když jsem ztotožněný sám se sebou, jsem velmi moudrý. Mezi nimi musí probíhat interakce. Tady (v ohni) jsem ztotožněný sám se sebou, kdežto tady (vzduch) jsem určitá mentální jednotka.

Je velmi důležité to, že ne že se stanu a budu jen v poloze Boha a budu pouze božskou Bytostí, a druhý extrém je, že jsem jen člověkem a mé Božství mne nezajímá. Musíte být jak božští, tak lidští. Lidé nechápali, proč byl Ježíš Kristus Bohočlověk. Pokud jste četli knihu Zasvěcení od E.Haichové, jak se setkávala s Ptahotepem a píše se tam, že Ptahotep si odmalička uvědomoval svůj božský původ a že se nikdy neztotožnil se svým tělem. To není ale správné, protože tím pádem Bůh nemá parťáka, On toho parťáka mohl zažívat tak, že Ptahotep byl Bůh a ti parťáci byli ti hloupí lidé, kteří na ním chodili a ptali se ho, ale to člověk musí zažívat v rámci sebe. Ne že se dostanu do polohy a budu se udržovat v poloze Já Jsem Bůh, tím pádem chci někomu radit, protože jsem přesycený vědomostmi, a za mnou někdo přijde a bude se mne na něco ptát. To ale musí Bůh zažívat v rámci jednoho tvora! Bůh se chtěl uvést do stavu, že jedna jeho složka je vševědoucí a druhá jeho složka je hloupá. Chápete? Teprve tím může mezi nimi probíhat nějaká komunikace, ale nejenom na informační úrovni, ale také na úrovni Lásky. Když je někdo utrápený a chybí mu Láska, tak On právě potřebuje, ať za Ním někdo přijde a On mu dá najevo, že ho má rád. Do koho by investoval svoji Lásku, kdyby nikdo Jeho Lásku nepotřeboval? On by se nudil. To je právě to, co ho fascinuje na obyvatelích planety Země, že skrze pozemšťany si vypěstoval ty největší hlupáky, protože pozemšťané se rodí do největší nevědomosti. Když se narodíte, nevíte vůbec nic, nejste schopni se ani postarat o své tělo první týdnů a měsíce, to i zvířata dokážou. V pozemšťanech se rodí ty nejméně schopné bytosti, které jsou nejhloupější ve všech ohledech. A právě proto, když si Bůh tuto bytost, která měla tuto startovní pozici, přivede k sobě, ví, že má o zábavu postaráno do nekonečna.

Posluchači: ... smích.

J.P.: Tak to je. Právě proto píši (bylo napsáno Duchem) ve spisku SLOVO A SOUD: „...Jak už bylo řečeno, každé Mé Slovo, což je Mé Dítě, je zodpovědné za svůj vlastní vesmír. A v tomto bodě, pokud to ještě nevíš, ti naprosto s plným vědomím sděluji, že tento vesmír, ale hlavně tato planeta, na které se nacházíš, je projevením se Mého Slova, Mého Dítěte, které Já sám osobně nejvíce miluji...“ Vysvětlil jsme vám důvod, proč tuto planetu, která je projevem určitých idejí, Bůh nejvíce miluje. Zde si opravdu vytvořil ty největší ubožáky, které ve všech ohledech může poučovat donekonečna.

V rámci upřesnění meditační techniky LETENKY DO NEBE chci zdůraznit významnost myslí. Váš prožitek TO JSEM JÁ musí být zachycen vaší myslí. Jedná se o to, že se vaše mysl musí otočit o 180° a s plným vědomím vaší myslí se musíte dívat na sebe sama, na prožitek TO JSEM JÁ. U normálního člověka je to tak, že se jeho mysl staví zády k sobě samému. Celý proces objevování Boha je, že jste to vy, kdo musí uchopit svoji mysl a obrátit ji na sebe. Většina lidí si myslí, že když se zaobírají ve své myslí tělem, že se zaobírají sebou a to je finta, kterou vymyslel Bůh. Kdo je připraven, toho Bůh přinutí (vy sami se přinutíte), že svoji mysl uchopíte a otočíte ji na sebe sama – na prožitek TO JSEM JÁ. To je všechno. Když to uděláte, i v okamžiku, kdy prožíváte Boha, pořád musí být zachována situace, že jsme dva – Bůh a já. Jako Bůh jsem ztotožněný s prožitkem TO JSEM JÁ a jako člověk jsem Já, který je ve spojení s lidskou myslí a s tělem. Jedna poloha je – Syn Boží (jak říkal vždy Kristus) a pak říkal, že je Syn člověka. On byl to i to. Stejně tak i my musíme být to i to.

Když jsem rozprávěl se svým Jástvím (celá astrotheologie je od Jáství) a uvědomoval jsem si důležitost toho, že je důležité se věnovat prožitku TO JSEM JÁ ne ve vědomí, ale v myslí, protože vědomí nám dává prožitek samostatnosti, takže buď je člověk nebo je Bůh, ale teprve v myslí můžu být i Bohem, i člověkem a může být mezi nimi vztah (to umožňuje jediné sféra myslí). Mysl je naše duše, což vysvětluje, proč Duch potřebuje duši, protože teprve v duši a skrze duši může Duch zažívat partnerství a tím pádem sdílení. Říkal jsem mu: Na svých přednáškách jsem vždycky říkal, že pozornost je výrobním nástrojem vědomí. Skrze pozornost (podle toho, na co se zaměřím) dostávám něco do svého vědomí a tím pádem je to jsoucí (existující). Vědomí ve své podstatě je existence samotná. Tak jsem to zdůrazňoval na svých seminářích a Ty mi teď kladeš na mysl, že mysl je důležitější pro prožitek Tvého vnímání, tak to nějak nehraje, ne? On mi říkal:

Každý živel (a to jsi říkal lidem) je určitý druh vědomí. Všechno je určitý druh vědomí. Můžete o vědomí hovořit jako o jeho podstatě. Základní forma vědomí, ze které se vše vyvíjí, je – prožitek JSEM. To znamená to, že vůbec něco existuje. JSEM se musí dostat do stavu Já Jsem, Já Jsem se musí dostat do stavu Já Jsem Já (TO JSEM JÁ), teprve, když se základní vědomí dostane do stavu vědomého sebevědomí, vzniká tvůrčí element – oheň – Kristus.

Čtyři živly jsou různé aspekty vědomí, které souvisí s veškerou tvorbou, s veškerým vesmírem:

Oheň je vědomí – jsem jeden jediný. Je to specifické vědomí, určitý stav vědomí něčeho.

Země je vědomí – jsem samostatný – vědomí samostatnosti, oddělenosti od všeho ostatního. Uvědomuji si, že jsou i jiné věci, ale jsem nezávislý na těchto věcech.

Vzduch je vědomí – vztahů a odlišnosti.

Voda je vědomí – spojení a celku.

To všechno jsou různé druhy vědomí, ale pořád je to vědomí, akorát jeho určitý druh. On mi říkal: Jardo, pokud jsi vždycky hovořil o tom, že pozornost je základním výrobním nástrojem vědomí, tak je to v pořádku, protože jsi hovořil o základním vědomí, které pouze JE. Ale i tyto živly jsou také vědomí, určitý druh vědomí, a každé vědomí má pořád

pozornost. To znamená, že když natáčím svoji mysl na prožitek TO JSEM JÁ, a protože mysl je určitý druh vědomí – vědomí vztahů, odlišnosti, tak i mysl musí mít svoji pozornost, i vy máte svoji mentální pozornost. **Pro plný prožitek Boha je důležitější ne věnovat prožitku TO JSEM JÁ (prožitku sebe sama) vědomou fyzickou pozornost, ale mentální pozornost. Protože teprve na úrovni mysli (mentality) je prožitek vztahu a teprve prožitek vztahu nám dává vodu – emotivitu.**

Kdyby byl Bůh (či člověk) sám, nemáte naplněny ty nejintenzivnější pocity. Teprve když můžete s Bohem zažívat partnerství, anebo naopak, když může Bůh skrze vás zažívat partnerství, dochází k maximálnímu prožitku, teprve tehdy vstupují do hry takové pocity, že tyto dvě bytosti chtějí splynout v jeden celek. Je důležité si uvědomit, že pozornost je nástrojem vědomí, ale každý živel je specifické vědomí (vědomí vlastní Individuality, vědomí vlastní samostatnosti, nezávislosti, vědomí vztahů, vědomí celku, spojení, splynutí), a proto má každý živel svou vlastní pozornost.

Každé toto vědomí má svoji pozornost:

Oheň - Individuální (duchovní) pozornost,

Země - fyzická pozornost,

Vzduch - mentální pozornost,

Voda - emoční pozornost.

Když se bavíme speciálně o pozornosti – věnovat mentální pozornost prožitku TO JSEM JÁ, můžeme konstatovat, že každý druh vědomí má svou vlastní pozornost a obecně můžeme říci, že pozornost není nic jiného než schopnost vědomí (v jakékoli formě) a tím pádem i mysli natáčet se jakýmkoliv směrem a tím pádem určovat a rozhodovat o tom, co je tímto určitým druhem vědomí vnímáno. Proto jsem říkal, že celá duchovní praxe spočívá v tom, že musíte mysl, která celou dobu směřovala pryč od vás, otočit směrem k sobě. Mysl se musí dívat na vás. Předtím se k vám mysl stavěla zády, ale nyní ji musíte otočit k sobě – k prožitku TO JSEM JÁ.

Cvičení: Když zavřete oči, můžete si vizualizovat svoji tvář, kterou znáte. Když si ji vizualizujete, vaše mysl vám řekne: Teď vidím sebe, to jsem Já. Ale přitom jste stále zády k sobě (ve své mysli). Vidět svoji tvář, ať už v zrcadle nebo ve své obrazotvornosti, není o tom, že se vaše mysl dívá na vás, ona se dívá na vaše tělo, obraz vašeho těla, ale ne na vás. Vaše mysl se na vás dívá tehdy, když se zaměří (obráti svoji pozornost) na pocit TO JSEM JÁ.

Druhá věc kromě zdůraznění mysli, že v procesu prožívání Boha (vlastního Já) je mysl důležitější než samotné tělesné, fyzické vědomí, spočívá v tom, že někdy člověk dodržuje všechny kroky, jak jsou uvedeny v meditační technice, a přesto prožitek Jáství není dostatečně intenzivní. Proč? Říkal jsem, že když si sednete do meditace a říkáte si: Musím pracovat s něčím reálným, pracuji pomocí mysli, a mysl se musí nyní zaobírat naprosto reálným objektem. Nesmíte být v poloze, že objevíte něco nového. Nic nového neobjevíte, akorát musíte zesílit to, co už znáte. To je všechno. Když obrátíte pozornost své mysli na prožitek TO JSEM JÁ, tak přesto to není dostatečně intenzivní, protože jsem říkal, že když uchopíte prožitek TO JSEM JÁ, musíte ho hodit do nitra. Minule jsem vysvětloval, co je to nitro. Nitro je až za tělesnými smysly, je hlubší než vaše mysl, je to něco, kde se vám to stahuje do jednoho bodu. Když jdete do nitra, tím více se stahujete do jednoho bodu. Stahování do jednoho bodu znamená – jít do srdce. **Srdce je místo, kde jste v jednobodovosti. Jednobodovost není dosažitelná ve hmotě. Hmota nemůže navodit stav jednobodovosti, ani na fyzické úrovni. Stav jednobodovosti je dosažitelný pouze duchovně. Čím více se dostáváte do jednoho bodu, tím více ve vás vzniká Láska.** Být v jednom bodě znamená – stát se srdcem. Jestliže během meditace mentálně dobře pracujete, stále musíte kontrolovat,

jak jste na tom s Láskou. Pokud necítíte Lásku, je to důkaz, že když jste šli do nitra (a pocit TO JSEM JÁ umísťovali do nitra), tak v určité hloubce nitra jste se zastavili a přestali jste pronikat do ještě větší hloubky svého nitra. Opakuji, že prožitek vlastního Já je ve své největší intenzitě stavem srdce (stav jednobodovosti). Kolik je Já? Jedno. Je to prožitek Jáství, který vytváří srdce. Prožitek Já je dosažení jednobodovosti ze všech úhlů pohledu, ze všech rovin (mentálních či hmotných). V té chvíli se stáváte srdcem. Všimnete si, že když zachytíte prožitek TO JSEM JÁ (víte, pocítíte, že je to Bůh – nejvyšší pravda), budete nadšeni, že vědomě prožíváte TO JSEM JÁ. Chcete ho ale zažívat silněji. Takže se mu začnete více věnovat a on zesílí. S každou intenzitou se začne prožitek TO JSEM JÁ (jakoby psychicky) stahovat do jednoho bodu. V tomto maximálním stažení do jednoho bodu (stupňování intenzity prožitku TO JSEM JÁ) vás začne zaplavovat čím dál větší Láskou, což je prožitek SRDCE. Když zjistíte, že necítíte Lásku, dostali jste důkaz, že prožitek TO JSEM JÁ přestal být stupňován. To je problém. Zde vidíte, proč je důležité, aby zůstali dva. Když je jeden ve sračkách, ten druhý mu může pomoci. Musíte se naprosto přirozeně pohybovat v poloze – jsem Bůh (prožitek TO JSEM JÁ) a v poloze – jsem člověk (TO JSEM JÁ – v těle, jako mentální a fyzická bytost). Oba dva musí existovat. Proč si myslíte, že Bůh (vaše Já) se tak dlouho identifikoval s vaší myslí a s vaším tělem? To byly tisíce a miliony let. Za ty roky se prožitek TO JSEM JÁ stal tak přirozenou součástí vaší tělesné mysli a vašeho těla, že vaše tělo a mysl bere prožitek Jáství jako úplně samozřejmý majetek. Tak docílil Bůh toho, že se vaše mysl a tělo stalo naprosto živou bytostí skrze tento prožitek Jáství. Když si uvědomíte pravdu o sobě, že Já nemusí být s ničím identifikováno, tak najednou to, co On budoval miliony let, budete chtít ničit? Ne, vy této vytvořené bytosti necháte její život, nebudete jí říkat, že to Já patřím tomuto čistému Já, a ty nemáš právo mít svoje já, ale necháte mu to, protože to budoval Bůh, protože chtěl mít dvě živé bytosti, ale život je jenom jeden, tak pomocí jakého života mohl tuto nově vzniklou bytost oživit? Jedině sám sebou. Totéž Já je božské a totéž Já je lidské. V božském stavu není Já s ničím ztotožněno, jen samo se sebou, a v lidském stavu totéž Já se ztotožňuje s lidskou mentalitou a s lidským tělem. To je všechno a je to pořád jedno jediné Já ve dvou stavech prožívání. Pokud se vám v rámci meditace nedaří, protože když jste v dobré formě a ostře zaměříte svoji mysl na prožitek TO JSEM JÁ, měli byste se ihned dostat do euforie. Někdy se to ale nedaří. Já se ve formě Jardy Popelky zaměřím na prožitek TO JSEM JÁ s ničím neztotožněný, vidím před svou myslí prožitek TO JSEM JÁ a musím se do něj zamilovat. Musím si uvědomovat, jak je úžasné, a musím se dostat do stavu, že jsme zamilovaný jako kluk do holky (či holka do kluka). To vám ihned nastartuje větší průnik do většího zažívání prožitku TO JSEM JÁ. Nesmíte vůči svému pravému Já (s něčím neztotožněnému) být emočně lhostejní. To On nemá rád. Když vidí, že nejste do něj zamilovaní, nedá se vám prožít dostatečně intenzivně. Najednou zjistíte, že jste schopni (a měli byste být schopni), i když jste jeden, být současně dva, uvědomujete si, že jste jak to, tak i to druhé, a uvědomujete si, že vaše lidská část musí hořet mileneckou láskou k božskému Já. Když budete zažívat, že váš člověk není do vás zamilován, v té chvíli vás nezajímá a on vás tím pádem nemůže poznat. Nejenom je nutné pochopit mentálně, o co jde, a umět s mentalitou pracovat, otočit ji o 180° - směrem k sobě, ale současně – tato lidská mentálně-tělesná záležitost (Mé lidství) musí ke Mně cítit i úžasnou lásku. Řeknu vám, jakou lásku: Když jste se někdy v pubertě velmi zamilovali, tak přesně takovou lásku musíte cítit vy ke Mně. Mysl + srdce musí zaujmout ke Mně postoj, vztah.

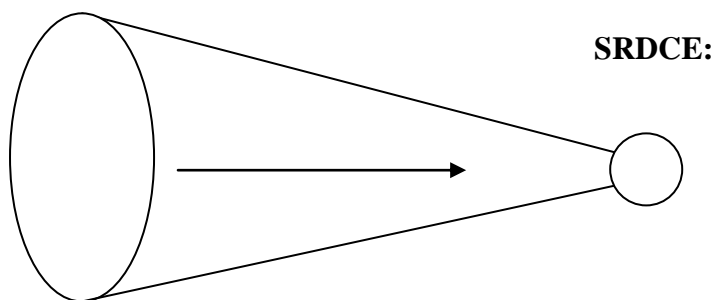
Struktura tvůrčího Ducha – opakování:

V souvislosti s prožíváním srdce je nutno znát strukturu tvůrčího Ducha. V souvislosti s Láskou je nutno znát srdce. První, co je, jak budeme chápat srdce a nejenom naše, ale celého vesmíru, je toto: Já Jsem se intenzifikovalo tím, že věnovalo pozornost samo sobě a

zintenzivňoval se prožitek Jáství – TO JSEM JÁ, až nakonec došlo k explozi a vzniklo duchovní Slunce:

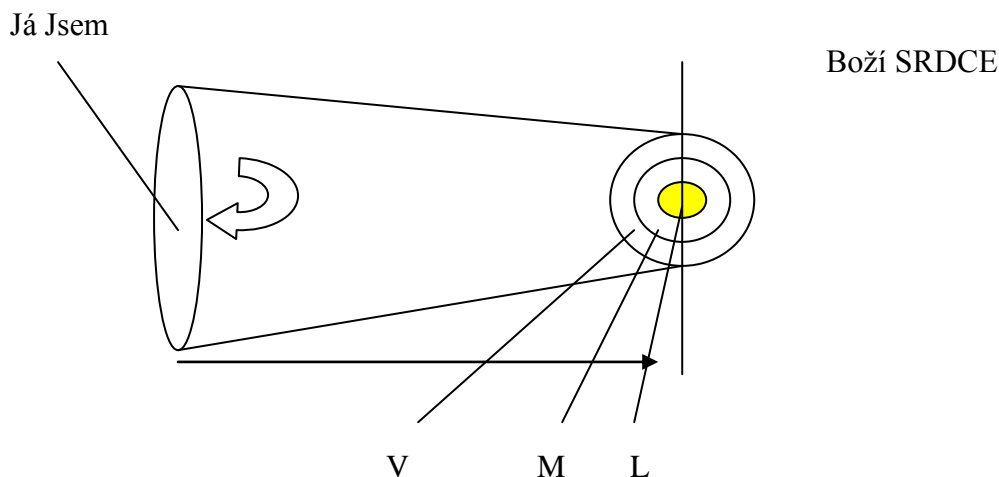
Já Jsem se soustředí na stupňování svého Sebe-vědomí:

Tak Bůh vytvořil své SRDCE.

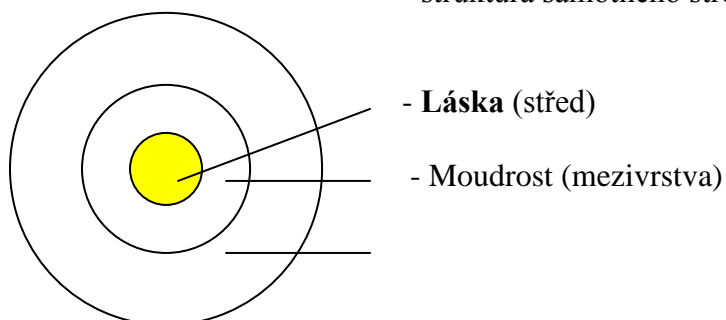
1. To je první, co je důležité si uvědomit, že **i Bůh musel sebe dostat do stavu SRDCE.** Udělal to tím, že stupňoval svoje Sebe-vědomí, až se nakonec stal vědomým svého Sebe-vědomí. Já Jsem najednou začalo zažívat stav – JÁ JSEM JÁ. Vznikla euforie. Což je vznik duchovního Slunce.

2. Druhý krok spočívá v tom, že **toto SRDCE má své srdcem, můžeme říct Boží srdce:**

Víme, že toto srdce má svoji strukturu, samotném středu srdce je Láska, v mezivrstvě je Moudrost a v okrajové vrstvě je Vůle. Nestačí znát jen srdce, ale musíte vědět, že i srdce má tuto strukturu a v samotném jádru srdce je ta neintenzivnější Láska.

- struktura samotného středu srdce:

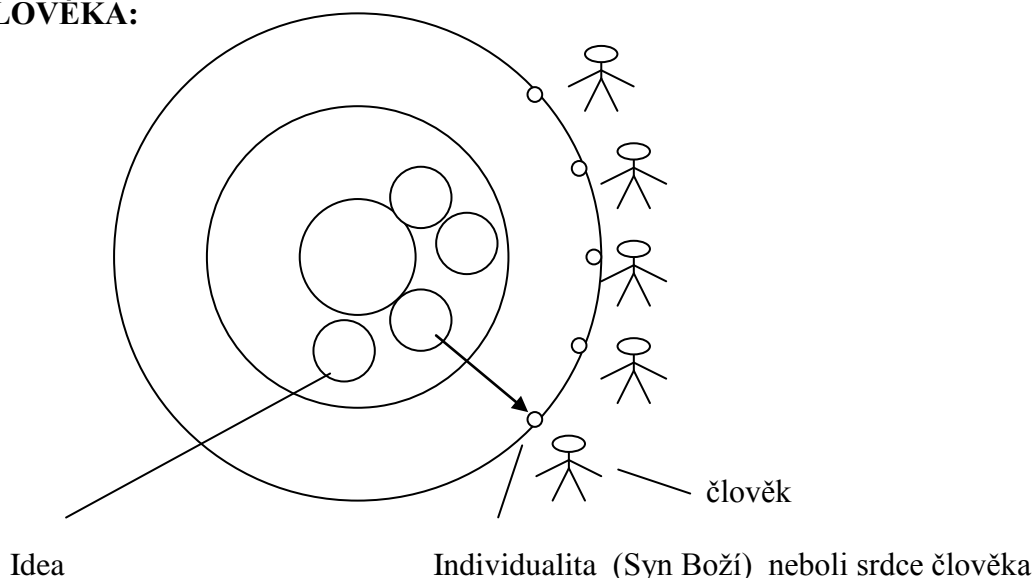

- Vůle (okrajová vrstva)

To je druhá věc, kterou je třeba znát.

3. Třetí věc je, že uvnitř je Láska, ve sféře Moudrosti vznikají tvůrčí Ideje, a každá tvůrčí Idea si vytváří své realizátory, určité Individuality:

SRDCE ČLOVĚKA:

Ve sféře Vůle vznikají jednotlivé tvůrčí božské Individuality, to znamená jednotliví Synové Boží, a každý tento jednotlivý Syn Boží má svého člověka.

Je velmi důležité znát tyto tři kroky.

1. Vznik srdce
2. Vznik Božího Srdce
3. Srdce člověka – neboli Boží Syn

Člověk by prožitek TO JSEM JÁ měl dotáhnout do takové intenzity prožitku, až se mu v jeho srdci objeví Boží Syn. Skrze tohoto Božího Syna, až zintenzivníte prožitek TO JSEM JÁ do takové intenzity, až objevíte ve svém srdci Božího Syna, tak teprve skrze Božího Syna (a každý je ve spojení s jedním Božím Synem) se vám Bůh personifikuje. Teprve skrze tohoto Božího Syna můžeme zažívat Boha jako lidskou božskou bytost jakoby v těle.

Je nutno vědět, co se týče Lásky, všechny tyto tři roviny. Nejdříve je samotný tvůrčí Zdroj vesmíru, který vznikl tím, že vědomí stupňovalo své Sebe-vědomí do maximální intenzity, dále, že tento tvůrčí Zdroj vesmíru má tyto tři úrovně, kdy v samotném jádru je Láska a nakonec je nutné vědět, že toto tvůrčí jádro tohoto jádra se nakonec projevuje jednotlivým Božím Synem neboli personifikovaným Bohem, protože každý ten personifikovaný Bůh je v kontaktu s jedním člověkem.

Když jste dostatečně vypracovaní v zintenzivňování prožitku TO JSEM JÁ, musíte neustále svým mentálním zrakem v této oblasti vidět nějakou Bytost, která je neustále s vámi a se kterou můžete komunikovat. Teprve skrze tuto Bytost vstupujete do duchovního světa,

může vám ukázat třeba, jak vypadá Nový Jeruzalém, uvidíte, že je to město celé ze zlata a poznáte, že se můžete za tělesného života podívat i do duchovního světa, přičemž On vás tam bude provádět, protože On tam věčně je. To je, jako když jsem vám popisoval symboliku Starého Zákona, jak byl Adam a Eva vyhnáni z ráje a že potom brány do ráje Bůh osadil cherubíny s ohnivými meči, tak to je Oni, kteří vám umožňují vstup do ráje. A to jste zase vy – v duchovní formě. Toto poznání dosáhnete tím, že musíte prožitek TO JSEM JÁ dostatečně zintenzivnit.

Nyní změním téma:

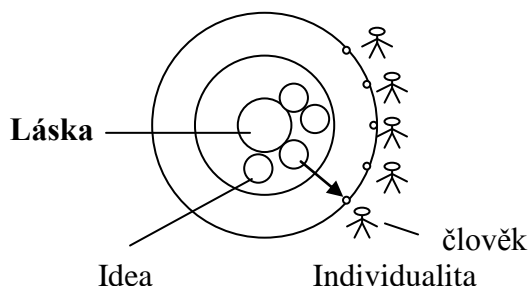
Důležitost tohoto dvoutisícití:

Poznámka: Byl jsem na internetu na stránkách www.matrix-2001.cz, a četl jsem článek pana Šmída, který zdůrazňuje, že příští rok začne přechod, to znamená, že od roku 2008 do roku 2012 tady proběhne transformace, rozdělení lidí do dvou skupin. Jedna zde zůstane a druhá půjde pryč. Četl jsem, jak J. Chvátal popisuje mimozemšťany, kteří pracovali ve Španělsku, normálně žili mezi námi, měli lidskou podobu jako my, oni kontaktovali nějaké vědce, dávali jim různé informace o vesmíru apod. věci o fyzice apod., působili zde asi od roku 1967 a najednou v letech 2002 až 2005 opustili naši planetu, protože se asi něco chystá. Oni vyklidili své pozice a p. Chvátal tam píše, že je to zajímavé, protože dostal takové informace, které konzultoval i se zahraničními kolegy, a potvrdil si, že se opravdu příští rok něco chystá. Takže si myslím, že pokud se během první poloviny příštího roku začnou dít nějaké celosvětové věci, bude to opravdu jen potvrzení toho, že do roku 2012 větší polovina lidí zde nebude.

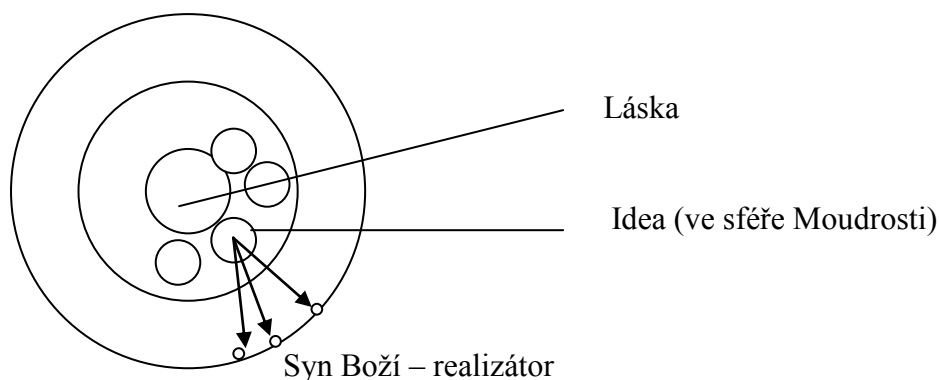
Poznámka posluchačky: O tom už psal Petr Francuch.

Poznámka posluchače: Tento týden měl Bush projev ke svému lidu a žádal o větší vojenské pravomoci. Oni mají svůj směr a jdou jím, že.

Na předminulém semináři jsem vysvětloval, co je podstatou astrologie a k čemu by měla sloužit. **Pokud se někdo snaží používat astrologii pro hmotné účely, je to úplně zcestné. Takový člověk si začne postupem času sám něco nalhávat a více méně si začne lži sám vsugerovávat. Astrologie má pouze duchovní uplatnění a slouží (měla by sloužit) k duchovnímu rozvoji člověka. To je její jediné určení. Astrologie popisuje tvůrce vesmíru. Proto jsme si rozebírali zvěrokruh a pořád jsme to dávali do souvislosti s duchovními skutečnostmi. Astrologie by měla sledovat duchovní rozvoj člověka a nejenom člověka, ale i celého vesmíru. Jestliže si připustíme, že Ježíš Kristus by jeden Syn Boží, je nám pořád vštěpováno, že Ježíš Kristus je v něčem výjimečný. My také můžeme být Synové Boží – pokud si uvědomíme, že Syn Boží v nás je, ale je nám stále vštěpováno, že Ježíš Kristus byl tak výrazný Syn Boží, že je to skoro Otec sám. Na minulém semináři jsem vysvětloval, jak to je.**

V samotném jádru Tvůrce je Láska, neboli chuť tvořit. Jestliže Tvůrce zaměří svoji pozornost na své nezměrné štěstí, na svoji Lásku, vzniká Idea. Při každém uvědomění si Tvůrce, když si začnu uvědomovat své štěstí, okamžitě vzniká nějaká tvůrčí Idea. Ve sféře Moudrosti vznikají jednotlivé tvůrčí Ideje, vzniká jich nekonečné množství, a každá Idea si vytváří bytosti, jednotlivé Syny Boží, kteří realizují tuto danou Ideu:

Přesto Tvůrce (Bůh-Otec-Láska) si jedné z Idejí cení nejvíce. To je tato jedna Idea, pomocí které vznikl tento vesmír, ve kterém žijeme a hlavně naše planeta. Tato Idea má své realizátory – jednotlivé Syny Boží. Jeden z těchto realizátorů, který tuto Ideu nejvěrněji vyobrazil, byl Ježíš Kristus. My také pracujeme na stejném projektu, na realizaci stejné ideje jako On, ale my třeba plníme určité specifické role, ale On tuto Ideu zosobňoval tím nejvěrnějším způsobem. Proto se dá říct: Kdo vidí Mne, vidí Otce, ale to můžeme říct přímo této božské Ideji, protože ona je zodpovědná za tento vesmír a samozřejmě naopak, tato Idea má svého Tvůrce v Lásce. Protože když Ježíš řekne: Kdo vidí Mne, vidí Otce, tak mohl myslet jak tu tvůrčí Ideu, která stvořila tento vesmír, tak samozřejmě v konečném důsledku i tu Lásku, která stvořila tuto Ideu.

Jestliže Bůh má nekonečné množství Idejí a každá Idea je zodpovědná za svůj vesmír, kterých je spousta, přesto On si nejvíce cení této Ideji, protože tato Idea má za úkol – vytvořit ty největší hlupáky ve vesmíru a potom se v nich poznat. Vytvořit takový svět, kde je absolutní neznalost Boha, a potom realizovat Boha v těchto podmínkách, které skoro znemožňují poznat Boha. Proto On tuto Ideu tak miluje, že se zrealizují v nepřátelských podmínkách. Proto je tak nadšený z každého člověka, kterému se to podaří. Jestliže Bůh si tuto Ideu nejvíce považuje, tak si samozřejmě nejvíce považuje i toho nejlepšího představitele této Ideje. Takže jestliže v nějakých jiných vesmírech jsou také nějací jiní Ježíši Kristové, kteří danou Ideu nějak nejlépe vyobrazují, přesto Ježíš Kristus je nejlepší, protože jako kdyby opravdu nejlépe vystihoval přirozenost Boha. Proč se Ježíš Kristus narodil zrovna v té době, ve které se narodil? Proč Ježíš stále říkal, když byl na Zemi, že za tisíc a necelých tisíc let od něho přijde na tuto Zemi soud. Proč to říkal? To všechno má astrologické pozadí.

Slunce (Srdce) – střed naší sluneční soustavy:

Co představuje srdce? Jednobodovost. Jestliže jste živá bytost, která naplňuje nekonečno a jste všudypřítomný, jste bez Lásky. Jestliže se tato všudypřítomná Bytost začne stahovat do jednoho bodu (soustředí pozornost na sebe sama a tím se vytvoří pocit Jáství) a čím více se začne věnovat svému Jáství, tím více ji to nutí se stahovat do jednoho bodu, protože kolik máme Já? Jedno. Stav jednobodovosti je dosažitelný jedině skrze Já. Jáství můžete zažívat s různou intenzitou a když je intenzita v maximálním stupni, dostáváte se do euforie Lásky, vzniká srdce. Ptám se: Která planeta symbolizuje srdce? Slunce. Slunce je srdce a v astrologii představuje dosažení svého Jáství. Jestliže máte nějaký systém, tak každý systém musí mít

střed, který představuje srdce – dosažení jednobodovosti v systému, dosažení maximálního prožitku Jáství. Pokud bereme v potaz náš sluneční systém (protože jsme obyvatelé slunečního systému), je to Slunce, které představuje srdce. Proto je Slunce vládcem znamení Lva, které představuje srdce. To je první krok.

Galaktické centrum (Srdce) – střed galaxie – symbol pro nejvyššího Boha:

Druhý krok je, že existuje systém, který je nadřazenější naší sluneční soustavě. Galaxie. Naše sluneční soustava je jen nepatrnou součástí vyšší soustavy, což je galaxie. Každý systém ale musí mít svůj střed – své srdce. Kolik je v naší galaxii Sluncí? Asi 100 miliard. Každé Slunce představuje střed určitého systému. V naší galaxii je 100 miliard srdcí. Můžeme říci, že každé Slunce v naší galaxii představuje jednoho Syna Božího. Ale má galaxie svůj střed? Má galaxie své srdce? Ano. Musí být nějaké centrální galaktické Slunce, kolem kterého obíhá všech těch 100 miliard, čili všichni ti jednotliví Boží Synové musí obíhat kolem někoho vyššího a ten bude představovat Boha – Otce, toho nejvyššího Boha. Jestliže Slunce, které je nejvyšším Bohem naší sluneční soustavy, představuje jednoho z Božích Synů, tak Slunce, které je v centru galaxie, představuje nejvyššího Boha, protože všechny srdce se kolem něho točí a Ho poslouchají. Nebudete teď řešit další galaxie, protože myslím, že samotná galaxie je tak nepředstavitelná, že se nebudeme zabývat dalšími věcmi. Chci říct, že galaktické centrum představuje nejvyššího Boha, proto má galaktické centrum obrovské duchovní působení. Přibližně víme, kde galaktické centrum leží.

Máme tři ohnivé znamení a všechny jsou tři aspekty jednoho ducha:

Lev – schopnost tvořivosti (ve sféře Lásky)

Střelec – schopnost vytvářet Ideje (ve sféře Moudrosti)

Beran – Individualita – realizátor (ve sféře Vůle)

Vztah Pluta a galaktického centra:

Když řešíme duchovní problém, když nastoupíme cestu hledání sebe sama, co se v první řadě snažíme realizovat? Vědomí sebe sama – svoji Individualitu. Kdo je vládcem Berana? Pluto. Teď si to spojte dohromady: Když nastoupíte duchovní cestu, snažíte se v první řadě uvědomit, kdo jsem Já – svoje Jáství. Když nemáte zrealizovaného Berana, co chcete tvořit a jaké Ideje chcete vytvářet, to vše je odvislé od poznání sebe sama. Tam vládne Pluto. Nejvyšší Bůh z astronomického hlediska je galaktické centrum.

Na duchovní cestě je vždy velmi důležité sledovat v dané době, jaký je vztah Pluta a galaktického centra. Kdykoliv Pluto jakožto představitel Berana (dosažení sebe-vědomí) přechází přes galaktické centrum, začnou na Zemi proudit velmi silné duchovní energie, které ukazují, že v těchto dobách je dosažení a pochopení sebe sama nejintenzivnější. Kdykoliv Pluto přechází přes galaktické centrum, začnou na Zemi proudit obrovské duchovní energie, které se třeba projevují tím, že vystoupí nějaký duchovní posel, prorok a začne sdělovat lidstvu nějaké pravdy anebo nějaký autor napíše nějaké významné knihy (z duch. hlediska). Nyní si to zdokumentujeme.

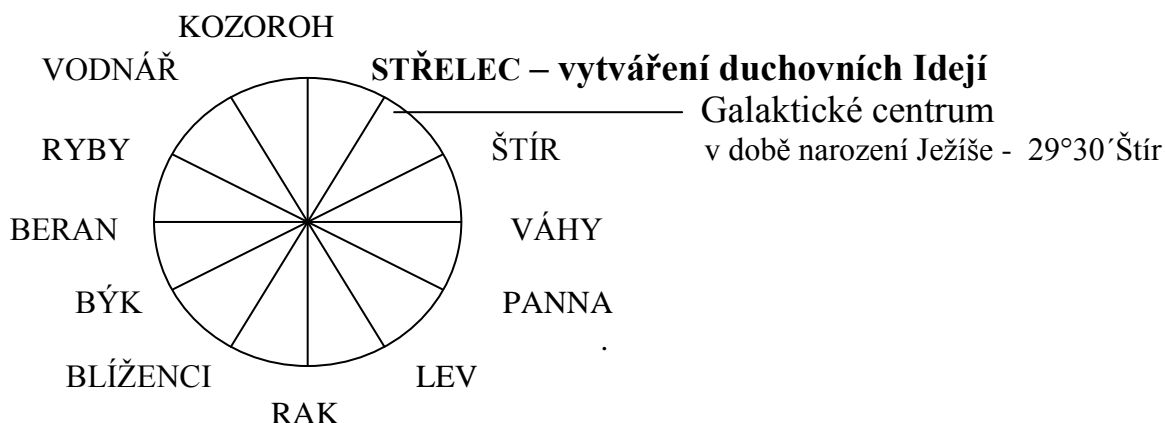
Narození Ježíše Krista:

Proč se Ježíš narodil právě v té době?

Znamení Střelce představuje vytváření duchovních Idejí. V klasické astrologii se říká, že Střelec je náboženství a filozofie. Každá idea je náboženství. Kolem roku nula se galaktické

centrum nacházelo na 29°30' Štíra. Předcházejících 2000 let, pro ty, kteří nemají astrologické základy, planety se pohybují, i stálice se pohybují, ale velmi pomalu, takže se nám zdá, že jsou skoro na jednom místě. Víte, za jak dlouho oběhne Slunce kolem galaktického centra? Za 200 milionů let. Ale protože jarní bod (počátek zvěrokruhu) se pohybuje, tím pádem stálice se také pohybují a mění pozici ve zvěrokruhu. Stálice oběhnou zvěrokruhem přibližně za 26 000 let.

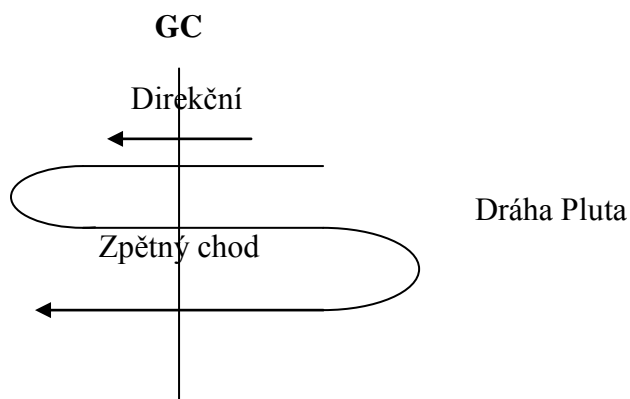
Kolem roku nula se galaktické centrum chystalo, že přejde ze znamení Štíra do znamení Střelce.

To znamenalo dobu, kdy nejvyšší Bůh, kterého představuje galaktické centrum, se chystal na vstup do znamení Střelce, to znamená, že nejvyšší Bůh příštích 2000 let chtěl sdělovat nějaké duchovní Ideje, nějaké nejvyšší ideje o něm samotném. Nejvyšší Bůh chtěl vytvořit náboženství, které bude hovořit o Něm samém. Ale protože hledání Boha je spojeno s procesem uvědomění si sebe sama, tak uvědomění si sebe sama symbolizuje Pluto. To znamená, že **je vždycky důležitá doba, kdy se Pluto dostane na galaktické centrum, protože pravé náboženství vždycky hovoří o nalezení sebe sama, uvědomění si sebe sama.** Pluto oběhne zvěrokruhem za 247 let. V průměru jednou za 247 let jsou lidstvu předávány lidstvu vysoké duchovní pravdy. Cca jednou za 250 let se Pluto nachází v konjunkci s galaktickým centrem. Je nejasnost ohledně historických faktů, kdy se Ježíš narodil, kdy byl ukřižován, ale vycházím z toho, že veřejně začal působit ve 30 letech, učil tři roky a ve 33 byl ukřižován. Předpokládám, že se narodil v roce 7 před n.l., což znamená, že byl ukřižován v roce 27.

Pohyb Pluta přes galaktické centrum:

Pluto se pohybuje pomalu a když přechází přes galaktické centrum, tak přes něco přejde, potom je retrográdní (jde zpět) a zase jde přes něho a potom pokračuje dále.

Dir.

Když Pluto poprvé přejde přes galaktické centrum, potom nějakou dobu pokračuje dále, potom vlivem rotace země se nám zdá, že planeta postupuje zpět, a potom se zase dá přímo a jde dále. Přechod Pluta přes galaktické centrum trvá vždy 10 měsíců.

Přesné intervaly přechodu Pluta přes galaktické centrum:

Pluto přecházelo přes GC 19.1.26 až 15.11.26.

Můžeme samozřejmě počítat s nějakým okruhem (orbisem), nemusí to být přesně na minutu, ale třeba i obloukový stupeň před i vzad. Ale toto je přesný interval. Všimněte si, že **když v roce 26 n.l. přecházelo Pluto přes GC, kryje se to s dobou, kdy Ježíš působil na veřejnosti (který začal působit na veřejnosti v roce 24).**

Další historické skutečnosti, kdy docházelo k přechodu Pluta přes GC:

Pluto přecházelo přes GC 28.11.273 až 22.9.274.

Musel bych sledovat historii, kdo všechno působil. Ale sice ne přímo v roce 273 ale **v roce 270 zemřel můj oblíbený filozof Plotinos, který učil, že člověk musí přestat vnímat své tělo a má se zaměřit do nitra, kde nalezne své pravé Já. Nazýval to – Jedno.**

Zajímavé je, že když jsem v roce 2003 byl v té euforii, a na základě toho jsem začal astrotheologie, tak to bylo v době, kdy jsem byl na dovolené u kamaráda, kde jsem studoval myšlenky Plotinose, a tam se to nastartovalo.

Pluto přecházelo přes GC 17.12.520 až 17.10.521.

Pluto přecházelo přes GC 21.10.768 až 14.11.768.

Pluto přecházelo přes GC 15.12.1015 až 15.10.1016.

Pluto přecházelo přes GC 25.1.1263 až 22.11.1263.

Pluto přecházelo přes GC 3.1.1511 až 5.11.1511. Kolem roku 1511 je doba, kdy začal působit Martin Luther. Zde nastalo období reformace katolické církve.

Pluto přecházelo přes GC 1.1.1759 až 1.11.1759. To je důležité, protože v roce 1758 vydal Swedenborg svoji nejznámější knihu Nebe a peklo. Za tohoto přechodu Pluta přes GC psal knihy Swedenborg a tím se dostala nauka o Bohu na úplně novou úroveň. Vždycky, když v té době někdo vystoupí a začne sdělovat úplně nové Ideje o Bohu, tak v té době skoro nikdo o tom neví a každý tyto myšlenky odsuzuje. Když jsem četl nějakou knihu, kde když zemřel nějaký Němec a dostal se do duchovního světa, kde se setkal s Kristem, který mu říkal nějaké věci, ten Němec se tvářil, že tomu vůbec nerozumí, tak Kristus mu říkal: No jo, kdybys nečetl Kanta, ale četl místo toho Swedenborga, tak bys věděl, co ti vykládám.

Naposled přecházel Pluto přes GC 29.12.2006 až 27.10.2007. My nyní poslední roky žijeme v době, kdy Pluto přechází přes galaktické centrum, žijeme v době, kdy jsou lidstvu sdělovány vysoké duchovní pravdy a myslím si, že za této duchovní konjunkce probíhá i astrotheologie, a můžu říct, že ta konjunkce – přechod byl 27.10.2007 a já jsem 26.10.2007 dostal sdělení SLOVO A SOUD. To byl den, kdy Pluto stálo přesně na obloukovou minutu na galaktickém centru.

Dotaz posluchačky. Kde stálo nyní galaktické centrum?

J.P.: Nyní stojí GC na 26:58 Střelec.

Další průchod Pluta přes galaktické centrum bude 30.12.2254 až 28.10.2255. To nás už nemusí zajímat, ale ne proto, že tu již nebudeme, ale proto, že v té době, když se toto bude odehrávat, tak GC, které je nyní na konci Střelce, vystoupí ze Střelce a vstoupí do Kozoroha, takže tam se již nebudou řešit ideové otázky, co se týče Boha, ale bude se tam řešit nějaké budování a uspořádání pozemské roviny vhodné pro Boha. To už bude po očistě, která zde proběhne a tam se již bude budovat Boží říše na Zemi. To již nesouvisí s procesem hledání Boha, či vytvářením pravé nauky o Bohu.

Právě proto se Ježíš narodil v době těsně před tím, než vstoupilo GC do Střelce, Ježíš měl přinést nauku, která měla působit celých 2000 let, po dobu, kdy GC prochází znamením Střelce, a navíc, když co 250 let když přes Střelce (GC) procházelo Pluto, byla vždycky nauka někým prohlubována a doplňována, čili byla čím dál více vyjasňována. Pokud někdo čte původní myšlenky z Bible, nemusí té symbolice rozumět a právě proto zde Bůh posílal co 250 let přes lidi či přes knihy informace, které prohlubují nosné Ideje Ježíšovy nauky a čím dál je vysvětlují v konkrétnějších významech.

Stálíce se pohybují velmi pomalu, takže GC se momentálně nachází na 26°58' Střelce. Vystoupí ze Střelce 29.4.2225 a vstoupí do zn. Kozoroha. To, co zde vykládám, není nějaká chiméra. Ježíš se narodil a začal působit v době, kdy se GC připravovalo na vstup do Střelce. GC vstoupilo do Střelce 11.2. 70. Víte, co se stalo v roce 70? Římané rozbili chrám v Jeruzalémě, tím pádem padlo náboženství té doby a nastala nová epocha v náboženství. Židé byli rozprášeni do celého světa v roce 70. To je rok, kdy GC vstoupilo do znamení Střelce a navíc byli rozprášeni ti, kteří učitele této celé doby zlikvidovali.

Lidstvo je duchovní proces, protože bytosti směřují k Bohu, a můžete si ujasňovat, mapovat, že poslední dvoutisíciletí bylo o tom, aby se vytvořila správná ideologie o Bohu, správné náboženství, protože GC procházel znamením Střelce. A vždycky je to zvyšováno v době, kdy přes GC prochází Pluto.

Upřesnění konjunkce Pluta s GC pomocí Jupitera:

Můžeme si udělat ještě další upřesnění: Vládcem Střelce je Jupiter. Představte si, počínaje Ježíšem, že v každé této periodě se rodili jedinci, kteří myšlenky Ježíše prohlubovali. Přesto úroveň těchto upřesnění doplňování není stejná, některá mají větší cenu, některá mají menší cenu. Poznáme to podle Jupitera.

Princip je takový, že kdykoliv se podíváte a znáte duchovní význam GC, a když jednou za 250 let se k němu dostane Pluto, a my víme, že v tom okamžiku je zvýšené duchovní působení ze strany Boha, který zde v tomto období posílá své posly, tak **musíte u této konjunkce, která trvá deset měsíců, sledovat, kde se momentálně nachází Jupiter.** Jestliže nám Bůh chce říct, že zrovna toto duchovní období či tento duchovní přenos je velice důležitý, tak zjistíte, že v době, kdy Pluto stojí na GC, tam stojí i Jupiter. Jupiter oběhne zvěrokruhem jednou za 12 let. Jestliže konjunkce Pluta s GC trvá deset měsíců, Jupiter může být v rámci těch deseti měsíců kdekoliv. **Čím je Jupiter více vzdálen od této konjunkce mezi Plutem a GC, tak to nemá takovou váhu, ale jestliže je v této konjunkci i Jupiter, který přímo vládne Střelci, tím nám Bůh říká, že tyto myšlenky jsou obzvlášť důležité.**

Každý z těchto okamžiků, kdy Pluto přechází přes GC, je důležitý. Je to jasný poukaz na to, že v procesu hledání Boha je důležitá perioda, že přicházejí nové, podnětné myšlenky. **Ale**

i mezi těmito důležitými periodami jsou rozdíly, které nám určuje postavení Jupitera, což je vládce náboženství a filozofie.

Postavení Jupitera u jednotlivých konjunkcí Pluta s GC:

V periodě, kdy Pluto přechází přes GC, musíme sledovat, na kterém místě zvěrokruhu nastala nebo nastane nejbližší konjunkce Jupiteru s Plutem.

Pluto přecházelo přes GC 19.1.26 až 15.11.26.

V době, kdy veřejně působil Ježíš, došlo v roce 26 k přechodu Pluta přes GC, a podíváme se, kde byl Jupiter. 16.11.26 nastala trojkonjunkce s Jupiterem. V roce 26 byla situace, že GC bylo na $29^{\circ}24'$ Štíra, Pluto byl $29^{\circ}26'$ Štíra, a Jupiter $29^{\circ}26'$ Štír.

Když máte GC, v určité době přes něho přechází Pluto, a my musíme sledovat, kdy nastává konjunkce mezi Plutem a Jupiterem a jak byla tato konjunkce daleko od GC. To znamená, že situace v roce 26 byla taková, že GC stálo na $29^{\circ}24'$ Štíra, Pluto s Jupiterem na $29^{\circ}26'$ Štíra. Vidíte, že to byla skoro přesná trojkonjunkce GC, Pluta a Jupitera, že tato konjunkce Pluta a Jupitera byla odchýlena jen o 2 obloukové minuty od GC. Tím je řečeno, že působení v roce 26 bylo nejdůležitější ze všech těchto působení.

Pluto přecházelo přes GC 28.11.273 až 22.9.274. - Konjunkce mezi Plutem a Jupiterem byla 23.12.275, na $7^{\circ}55'$ Střelce, GC stálo na $2^{\circ}51'$ Střelce a mezi nimi byla difference $5^{\circ}04'$.

Pluto přecházelo přes GC 17.12.520 až 17.10.521. - Konjunkce mezi Plutem a Jupiterem byla vzdálena od GC $7^{\circ}32'$.

Pluto přecházelo přes GC 21.10.768 až 14.11.768. - Konj. Pl + Jup. $11^{\circ}29'$ Střelce. GC v té době bylo na $9^{\circ}46'$ Střelce. Konjunkce mezi Plutem a Jupiterem byla na $21^{\circ}15'$ Střelce. Byl proto mezi nimi rozdíl $11^{\circ}29'$.

Pluto přecházelo přes GC 15.12.1015 až 15.10.1016. – Konj. Jup+ Pluto byla vzdálena od GC $11^{\circ}30'$. Všimněte si, že v tomto časovém období, když nastala konjunkce mezi Jupiterem a Plutem, došlo k největší odchylce od GC, takže tyto roky byly nejvíce pohanské. V této periodě přišel do Čech Cyril a Metoděj, aby tento region přivedli na křesťanství.

Pluto přecházelo přes GC 25.1.1263 až 22.11.1263. Konjunkce mezi Jup. a Pl byla na $9^{\circ}23'$ Střelce a GC v té době bylo $16^{\circ}31'$ Střelce, takže tam byla odchylka $7^{\circ}08'$.

Pluto přecházelo přes GC 3.1.1511 až 5.11.1511. Odchylka $3^{\circ}30'$. To bylo v době, kdy fungoval Martin Luther.

Pluto přecházelo přes GC 1.1.1759 až 1.11.1759. Když vydal Swedenborg své zásadní stěžejní knihy, tak 10.11.1758 byla konj. mezi Jupiterem a Plutem odchýlena od GC $1^{\circ}51'$, tady se to začalo trochu upřesňovat.

Naposled přecházel Pluto přes GC 29.12.2006 až 27.10.2007. Když to vztáhneme na přítomnou dobu, konjunkce mezi Jupiterem a Plutem bude 11.12. v roce 2007, která nastane na $28^{\circ}24'$ Střelce, a GC je dnes na $26^{\circ}54'$ Střelce, tak tam bude odchylka jen $1^{\circ}26'$.

Když si toto projedete, kdy nastala konjunkce mezi Jupiterem a Plutem, jak byla vzdálena od GC, tak v roce 26, když působil Ježíš, tak to bylo úplně přesné, potom se to

začalo zvětšovat, až ve středověku byla odchylka této konjunkce od GC největší a pak se to začalo čím dál více upřesňovat, a za celou periodu, kdy GC prochází znamením Střelce, tak dneska je tato konjunkce nejbližší GC od doby Ježíše!

Už za Swedenborga to bylo poměrně přesné, a nyní je to ještě přesnější. Když bychom sledovali konjunkce, která nastane mezi Jupiterem a Plutem v roce 2257, ale to už bude GC v Kozorohu, tak tam už zase bude odchylka $4^{\circ}32'$. Tam se to začne zase zvětšovat. V celé této periodě, kdy je lidstvo poučováno o Bohu, nejpřesnější to bylo v době, kdy učil přímo Ježíš, a druhé nejpřesnější období je nyní. Tato konjunkce nastane 11.12.2007. Zde vidíte, jak můžete skrze postavení objektů na nebi monitorovat úroveň ducha dané doby.

Myslím si, že speciálně toto souvisí s tím, co mi bylo nadiktováno ve spisku SLOVO A SOUD (ke stažení na www.astrotheologiew.wz.cz). ...: „v posledních staletích a desetiletích posílám zcela zvláštní posly svého Slova, tito Mí poslové hlásají Mé Slovo zcela otevřeně bez jakýchkoliv symbolů či příkras, jak tomu bylo v minulosti, hlásají Mé Slovo zcela přímo v termínech pozemské mysli a protože Mé Slovo není nijak složité, žádný člověk se už nemůže vymlouvat, že neporozuměl Mému Slovu.“ ...

Shrnutí: Galaktické centrum známe jako bod ve zvěrokruhu, který představuje nejvyšší Božství. Kdykoliv Pluto jakožto vládce Berana (vědomí vlastního Já) přechází přes GC, je zvýšené duchovní působení ze strany Boha, aby si člověk uvědomil, že on je přímo božský. Pluto jsem v podstatě já, galaktické centrum je Bůh, takže kdykoliv se na obloze setká Pluto s GC, jsou zvýšené podmínky, aby člověk dosáhl poznání, že Bůh je moje vlastní Já. To je kdykoliv platné za této konjunkce, která nastává jednou za cca 250 let.

Pokud chceme zjistit intenzitu tohoto působení, musíme sledovat (protože nyní GC přechází přes Střelce, kterému vládne Jupiter) a zaměřit se na konjunkci mezi Jupiterem a Plutem, v jaké vzdálenosti nastává časově nejbližší tato konjunkce od GC. To znamená, že když máte GC, musíte sledovat, kdy nastala nejbližší konjunkce mezi Jupiterem a Plutem ve vztahu ke GC. Jestliže konj. Jupiter + Pluto nastala velice blízko u GC, tak doba, kdy Pluto přecházel samotný přes GC, nám ukazuje úroveň a intenzitu duchovního působení. V roce 26 tato konjunkce Jup + Pl nastala přímo na GC a to bylo v době, kdy učil Ježíš. Potom ta konjunkce byla v určité vzdálenosti. Od 11° až po dnešní dobu, kdy je to jen $1^{\circ}26'$. V dnešní době je nejsilnější duchovní působení od doby Ježíše. Mohli jsme si zmapovat, v jaké žijeme duchovní době, a všimněte si, že navenek se jeví tato doba jako velmi antiduchovní, tak skutečnost je přesně opačná. A je to v těchto letech.

Dotaz posluchače. Dál jsi to už nepočítal?

J.P. To nemá cenu. Když v roce 2225 vstoupí GC do Kozoroha, to už bude zase jiná kapitola duchovní evoluce lidstva, ale náboženství (Ideje) o nejvyšším Bohu se tvoří nyní. Potom se už nebudou řešit ideové otázky, co se týče Boha, ale už pozemské uspořádání Božího království na Zemi. To už budeme pozorovat odněkud z duchovního světa.

Astrologické domy:

Probírali jsme si význam jednotlivých znamení zvěrokruhu, pokračovali jsme jednotlivými úhlovými vzdálenostmi, závěrem jsme si řekli, že jednotlivé znamení skrze planety, které jim vládnou, jsou různě rozházené ve zvěrokruhu, protože každá Individualita potřebuje jinou duši, která se musí vyvíjet určitým směrem, aby byla vhodným nástrojem pro svou Individualitu, a zbývá nám ještě jedna věc. V astrologii kromě postavení planet ve znameních zvěrokruhu, které nám ukazují, jak se má vyvíjet duše, máme astrologické domy. Proč je máme? Proč nám nestačí jen planety a znamení zvěrokruhu? Proč tam musí být ještě astrologické domy?

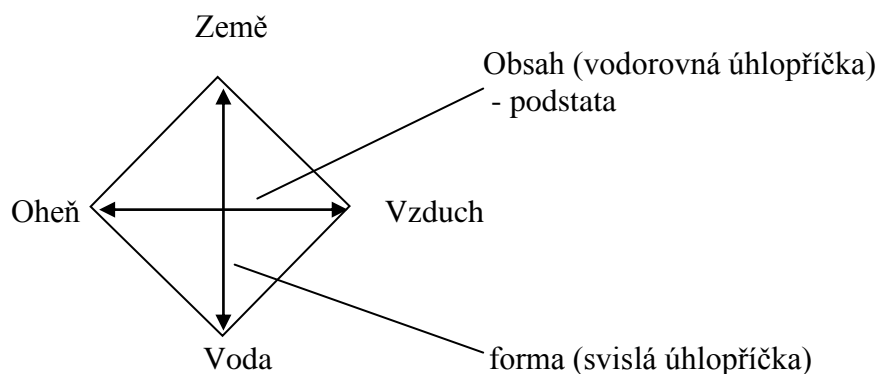
Když chceme znát svůj horoskop, abychom věděli, jakým směrem se má naše duše vyvíjet, aby do ní mohla vstoupit naše Individualita, proč nám nestačí jen planety a znamení? Vysvětlí nám to uspořádání čtyř živlů.

Každý živel představuje určitý aspekt, druh vědomí. Víme, že protilehlá znamení nám říkají, že existuje jedna věc, která má dva konce a že nemůžou existovat mimo sebe, že se vzájemně podmiňují. Duch je podmíněn duší, kdežto tělo je podmíněno osobností. Jedna nemůže být bez druhé. Duch a duše se vzájemně podmiňují a říkal jsem, že Duch chce mít partáka, a hlavně se mu jedná o to, aby ten parták byl co nejvíc hloupější, protože hloupý parták má spoustu hloupých otázek a tím ho nutím, abych mohl odpovídat. A On chce odpovídat, protože má vědomosti a k čemu jsou mu vědomosti, o které se nemůže podělit. Když máme tyto dvě skutečnosti, tak musí mít mezi sebou nějakou interakci, musí spolu komunikovat. Jak působí Duch na svoji duši? Nechává vyzařovat nějaké své energie (hmota), které vstupují do duše, v duši vznikají různé obrazy, otázky a potom duše vytváří nějaké emoce, které působí zpětně na Ducha a na základě toho Duch dává určité energetické působení. Jestliže Duch něco do duše vloží a vkládá to skrze hmotu, tak duše tím, jak reaguje na tyto vstupy, více méně skrze emoce Duch dostává informace, jak to ta duše přijímá. Na základě toho, jak to ta duše přijímá, se rozhoduje, co jí v dalším kroku dá. Pro setkání duše s Duchem je rozhodující, jaké má duše emoční prožitky. Pokud jste ve vztahu k Bohu emočně lhostejní, nesetkáte se s Ním, i když máte správné myšlenky. Pokud máte k Bohu silný emoční vztah, tak i když máte slabší myšlenky, dostanete se tam dříve. Protože zpětnou vazbu vaše Já od vaší mysli dostává skrze emoční prožitky.

Linie Oheň – vzduch je obsah, který má dvě stránky – duchovní a duševní obsah. Linie země a voda je forma, máte fyzickou a emoční formu. Obsah je duchovně-duševní a forma je fyzicko-emoční.

Země je tělo, kterým se projevuje Duch.

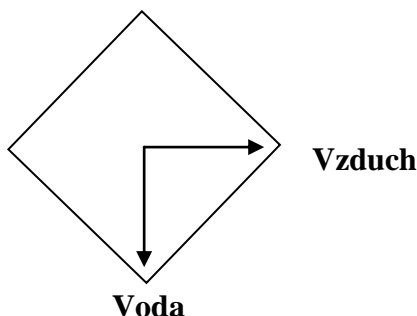
Voda je tělo, kterým se manifestuje vaše duše.

Je to paradox, ale fyzické tělo je tělem Ducha, kdežto duše se projevuje emocemi. Naše osobnost je duševní tělo. Duchovní obsah na sebe bere fyzickou formu a duševní obsah na sebe bere emoční formu.

Můžeme říct, že naše osobnost (emoční struktura) je tělo naší duše.

To je to rozhodující:

Vaše duše je tělem pro Ducha. Ale i duše musí mít tělo. Ani duše nechce být nahá. Oděvem duše je vaše osobnost (emotivita). Duše musí mít zákonitě také své tělo. Vaše duše se musí nějak navenek manifestovat. Duše se navenek manifestuje vaší emotivitou, čili vaší osobností.

Každá duše souvisí s určitým individuálním Duchem a proto každý individuální Duch potřebuje mít svoji duši o specifických kvalitách, které jsou dány postavením planet ve zvěrokruhu. Je jasné, jak se má duše vyvíjet. Ale protože duše nemůže být nahá, musí mít výrazový prostředek, a to je vaše osobnost. A ta emotivita – to jsou astrologické domy. Emotivita (voda) souvisí se zemí. A čím jsou dány astrologické domy? Časem a místem, kde se narodíte – hmotnými okolnostmi. Pokud chceme znát strukturu duše, tam nepotřebujete znát místo, kde jste se narodili (hmotu), tam stačí jen čas, ale pokud chcete znát strukturu své osobnosti, protože voda souvisí se zemí, potřebujete do toho zahrnout i hmotné okolnosti a musíte znát místo ve hmotě, kde jste narodili. Uvědomte si, že se v daném okamžiku narodí na zeměkouli dejme tomu 1000 dětí. To znamená, že všech 1000 dětí má stejné postavení planet ve znameních zvěrokruhu. Víme, že v daném okamžiku (zatím neřešíme hmotu, zda v Africe či jinde) na Zemi vstoupilo 1000 duší, které mají podobného Ducha, protože duše souvisí s Duchem. Všechny tyto duše dostaly stejný tématický úkol, který mají řešit. Máte zatím nahou duši, ale každá duše potřebuje svůj výrazový prostředek a pro duši je výrazovým prostředkem emotivita, čili osobnost. Když má 1000 duší stejný tématický úkol pro svůj rozvoj, přesto každá duše potřebuje jiný výrazový prostředek – osobnost a to souvisí se zemí a musím zohlednit, kde se daná duše na Zemi narodila, na základě toho jí vypočítám astrol. domy a tím znám i její osobnost. Žádná duše (mysl) nemůže být bez těla. Tak jako se Duch vyjadřuje hmotou, tak se vaše duše vyjadřuje emotivitou (osobností) a emotivita je tělo vaší duše a právě **astrologické domy popisují tělo vaší duše – vaši osobnost.**

Život musí splňovat všechny čtyři roviny, jinak to nejde. Vaše osobnost souvisí s hmotou a když máte astrologické domy, ony nepopisují vaše fyzické vzezření, ale vaši osobnost, která souvisí s hmotou, to znamená s místem, kde jste se narodili.

Když si vezmete konkrétní horoskop: Planety ve znameních si můžete promýšlet, nad tím můžete spekulovat, ale když znamení či planetu dáte do souvislosti s astrologickými domy, do toho se již musíte vcítit. Když máte nějaké znamení na Ascendentu, to není o tom, jak si někdo myslí, že když zná ASC člověka, že bude popisovat, jaký je ten člověk, jaké má nejzákladnější charakterové vlastnosti, to není pravda. Když máte horoskop a vidíte, kde máte ASC, je to váš úkol, do jaké kvality se máte vcítit. Musíte se s touto kvalitou emočně ztotožnit – jsem Individualita tohoto typu, to se musíte vy sami aktivně do toho vcítovat. A jestliže to budete dělat, tím pádem začnete uzdravovat emoční tělo vaší duše a tím pádem bude tato duše o to rychleji schopna se setkat se svým Duchem. Ne že budete někomu jen konstatovat, že je

takový a takový, ale vy se do toho musíte učit aktivně vcítovat. Musíte to přijmout za své, nejenom si to myslet, že když mám třeba ASC ve Střelci, že jsem filozof, ale já se musím cítit jako filozof. Astrologické domy jsou o vaší osobnosti (emotivitě).

Proč si myslíte, že jsou nejdůležitější čtyři rohové domy, jak říkají astrologové? Ascendent, Descendent, MC a IC? Astrol. domy monitorují vaši osobnost. ASC je okamžik východu Slunce. Desc je okamžik západu Slunce. MC je okamžik pravého poledne a IC je okamžik půlnoci. To jsou čtyři momenty během dne, které na vás nejvíce emočně působí. V přírodě na vás nejvíce působí východ Slunce, západ Slunce, když je právě poledne a když je nejhlubší tma. To jsou čtyři okamžiky dne, které na vás nejvíce emočně působí, což vám dokazuje, že astrologické domy jsou o vašem emočním těle (o vaší osobnosti).

Všimni si, že Slunce může být v průběhu dne kdekoliv. Máš k tomu Slunci určitý neutrální postoj, ale když Slunce v průběhu 24 hodin vychází, kulminuje, zapadá nebo je hluboko pod nohama, tak ke Slunci získáváš nejsilnější emoční postoj.